

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. kovo 23 d.*

„Apeliacinis skundas – Viešoji tarnyba – Psichologinis priekabiavimas – Medicininės išvados – Nepateisinamas neatvykimas į darbą – Darbo užmokestis – Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai – 11a straipsnis – Interesų konfliktas – 21a straipsnis – Akivaizdžiai neteisėtas įsakymas – 23 straipsnis – Įstatymų ir viešosios tvarkos apsaugos nuostatų laikymasis – Drausminė procedūra – Nušalinimas nuo pareigų – Nušalinimo nuo pareigų atšaukimas – Nauja drausminė procedūra – Naujas nušalinimas nuo pareigų“

Byloje C-640/20 P

dėl 2020 m. lapkričio 23 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

PV, atstovaujamas *Rechtsanwalt* D. Birkenmaier,

apeliantas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, iš pradžių atstovaujamai T. S. Bohr, B. Mongin ir A.-C. Simon, vėliau – T. S. Bohr ir A.-C. Simon,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas L. Bay Larsen (pranešėjas), teisėjai P. G. Xuereb, A. Kumin ir I. Ziemele,

generalinis advokatas P. Pikamäe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2022 m. rugsėjo 29 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu PV prašo panaikinti 2020 m. sausio 30 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *PV / Komisija* (T-786/16 ir T-224/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:17, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo tas teismas atmetė PV ieškinius, kuriais buvo prašoma:
 - byloje T-786/16 (pagrindinis reikalavimas) – panaikinti PV 2014-2016 m. vertinimo ataskaitas, 2016 m. gegužės 31 d., liepos 5 d., liepos 31 d. ir rugsėjo 15 d. Europos Komisijos Vertimo žodžiu generalinio direktorato (GD) generalinio direktoriaus sprendimus dėl išskaitų iš PV darbo užmokesčio, 2016 m. lapkričio 28 d. paskyrimų tarnybos sprendimą atmesti skundus, pateiktus dėl 2016 m. gegužės 31 d. ir liepos 5 d. sprendimų dėl išskaitų iš PV darbo užmokesčio, 2016 m. birželio 21 d. Individualių išmokų administravimo ir mokėjimo biuro (PMO) išankstinį informacinį raštą, kuriuo PV buvo informuotas apie tai, kad yra skolingas 33 593,88 EUR, 2016 m. liepos 11 d. PMO sprendimą nuo 2016 m. liepos 1 d. sustabdyti apeliantui darbo užmokesčio mokėjimą, 2016 m. liepos 11 d. Vertimo žodžiu GD generalinio direktoriaus raštą, kuriame pranešama apie ketinimą PV neatvykimą į darbą laikotarpiu nuo 2016 m. birželio 2 d. iki liepos 31 d. laikyti neteisėtu ir atlikti atitinkamas išskaitas iš jo darbo užmokesčio, 2016 m. rugsėjo 21 d. PMO išankstinį informacinį raštą, kuriuo PV buvo informuotas apie tai, kad yra skolingas 42 704,74 EUR, 2017 m. sausio 17 d. paskyrimų tarnybos sprendimą atmesti skundą dėl šių aktų, 2016 m. liepos 26 d. paskyrimų tarnybos sprendimą dėl PV nušalinimo nuo pareigų, 2017 m. vasario 2 d. paskyrimų tarnybos sprendimą atmesti skundą dėl sprendimo nušalinti nuo pareigų, 2017 m. liepos 20 d. debeto avizą, 2017 m. lapkričio 29 d. paskyrimų tarnybos sprendimą atmesti skundą dėl debeto avizos ir drausminės procedūros CMS 13/087 ir
 - (papildomas reikalavimas) panaikinti 2014 m. birželio 27 d. ir spalio 10 d. medicininės išvadas, 2014 m. liepos 16 d., liepos 18 d., rugpjūčio 8 d., rugsėjo 4 d. ir gruodžio 4 d., 2015 m. vasario 4 d., balandžio 13 d., birželio 4 d., rugpjūčio 11 d., spalio 14 d. ir gruodžio 4 d., 2016 m. vasario 5 d., kovo 22 d., balandžio 18 d., birželio 3 d., birželio 30 d. ir liepos 25 d. medicinos tarnybos pareigūno raštus, 2014 m. spalio 23 d., 2015 m. sausio 20 d., kovo 20 d. ir liepos 30 d., taip pat 2016 m. kovo 15 d. ir gegužės 18 d. sprendimus atmesti pagalbos prašymus, 2015 m. vasario 9 d., kovo 30 d., gegužės 5 d., birželio 24 d., spalio 1 d. ir lapkričio 12 d., 2016 m. sausio 15 d. ir balandžio 22 d. Vertimo žodžiu GD generalinio direktoriaus sprendimus dėl išskaitų iš PV darbo užmokesčio, paskyrimų tarnybos sprendimus atmesti skundus, pateiktus dėl sprendimų dėl išskaitų iš darbo užmokesčio, 2015 m. kovo 10 d., gegužės 11 d., birželio 10 d., rugpjūčio 11 d., lapkričio 13 d. ir gruodžio 9 d., taip pat 2016 m. liepos 18 d. skolos raštus, 2015 m. kovo 12 d., rugpjūčio 11 d. ir spalio 13 d., taip pat 2016 m. birželio 7 d. ir rugsėjo 21 d. paskyrimų tarnybos sprendimus atmesti skundus, susijusius su 2013–2015 m. vertinimo procedūromis, ir 2014 m. liepos 14 d. paskyrimų tarnybos sprendimą atmesti skundą dėl nepateisinamo PV neatvykimo į darbą 2016 m. kovo 16 ir 17 d.;
 - byloje T-224/18 – konstatuoti, kad PV patyrė psichologinį priekabiavimą, ir
 - panaikinti drausminę procedūrą CMS 17/025, 2018 m. gegužės 2 d. paskyrimų tarnybos sprendimą atmesti skundą, pateiktą dėl sprendimo pradėti šią procedūrą, 2017 m. spalio 23 d. ir 2018 m. kovo 16 d. Žmogiškųjų išteklių ir saugumo GD elektroninius laiškus, kuriais PV raginamas parengti su 2016 m. ir 2017 m. veiklos laikotarpiais susijusį įsivertinimą, 2018 m. kovo 16 d. ir birželio 1 d. paskyrimų tarnybos sprendimus atmesti skundus dėl šių elektroninių laiškų, 2017 m. liepos 24 d. paskyrimų tarnybos sprendimą atšaukti PV nušalinimą nuo pareigų, 2018 m. sausio 15 d. paskyrimų tarnybos sprendimą atmesti skundą dėl minėto sprendimo

atšaukti PV nušalinimą nuo pareigų, 2017 m. rugsėjo 12 d. PMO sprendimą dėl atitinkamų PV ir Komisijos skolų kompensavimo, 2018 m. kovo 9 d. paskyrimų tarnybos sprendimą atmesti skundą dėl minėto sprendimo dėl skolų kompensavimo ir 2017 m. spalio 13 d. Vertimo žodžiu GD generalinio direktoriaus sprendimą nuo 2017 m. spalio 1 d. sustabdyti PV darbo užmokesčio mokėjimą;

- bylose T-786/16 ir T-224/18 – priteisti turtinės ir neturtinės žalos, kurią PV teigia patyręs, atlyginimą.

Teisinis pagrindas

- 2 Byloje taikytinos redakcijos Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 1e straipsnio 2 dalyje nurodyta:

„Dirbantiems pareigūnams sudaromos darbo sąlygos, atitinkančios reikiamus sveikatos ir saugos standartus, kurie turi būti bent lygiaverčiai minimaliesiems reikalavimams, taikomiems pagal tose srityse, vadovaujantis Sutartimis, patvirtintas priemonės.“

- 3 Pareigūnų tarnybos nuostatų 11a straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Atlikdamas savo pareigas pareigūnas nesiima tvarkyti reikalų, kuriais jis tiesiogiai ar netiesiogiai suinteresuotas tokiu mastu, kad tai gali turėti neigiamos įtakos jo nešališkumui, ypač, kai yra suinteresuotumas dėl šeimos ar finansinių dalykų, išskyrus toliau numatytus atvejus.

2. Bet kuris pareigūnas, kuris atlikdamas savo pareigas susiduria su pirmiau apibūdintais reikalais, turi nedelsdamas informuoti Paskyrimų tarnybą. Paskyrimų tarnyba imasi atitinkamų priemonių ir, konkrečiu atveju, gali atleisti pareigūną nuo pareigos tvarkyti šį reikalą.“

- 4 Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 1-3 dalyse numatyta:

„1. Pareigūnai susilaiko nuo bet kokios formos psichologinio ar seksualinio priekabiavimo.

2. Psichologinį ar seksualinį priekabiavimą patyrusiam pareigūnui institucijos veiksmai neturi turėti jokių žalingų padarinių. Apie psichologinį ar seksualinį priekabiavimą paliudijusiam pareigūnui institucijos veiksmai neturi turėti jokių žalingų padarinių, jeigu pareigūnas buvo sąžiningas.

3. „Psichologinis priekabiavimas“ – tai netinkamas elgesys, kuris trunka tam tikrą laikotarpį, kartojasi ar yra sistemingas, ir kurį sudaro fizinis elgesys, šnekamoji ar rašytinė kalba, gestai ar kiti veiksmai, kurie yra tyčiniai, ir kurie gali pakenkti [kenkia] bet kurio asmens asmenybei, orumui ar fizinei arba psichinei sveikatai.“

- 5 Pareigūnų tarnybos nuostatų 21a straipsnio 1 ir 2 dalys suformuluotos taip:

„1. Pareigūnas, gavęs įsakymų, kurie jo nuomone yra nederami, arba dėl kurių gali kilti rimtų sunkumų, apie tai informuoja savo tiesioginį viršininką, kuris, jei tokia informacija pateikiama raštu, turi atsakyti raštu. Laikantis 2 dalies nuostatų, jei tiesioginis viršininkas patvirtina įsakymus, o pareigūnas mano, kad toks patvirtinimas nėra tinkamas reagavimas į jo susirūpinimo priežastis, jis šiuo klausimu raštu kreipiasi į betarpiškai aukštesnę pagal hierarchiją instituciją. Jei

pastaroji raštu patvirtina įsakymus, pareigūnas turi juos vykdyti, išskyrus atvejus, kai jie yra akivaizdžiai neteisėti ar pažeidžia svarbius saugos standartus.

2. Jei tiesioginio viršininko nuomone įsakymai turi būti įvykdyti greitai, pareigūnas juos turi vykdyti, išskyrus atvejus, kai jie yra akivaizdžiai neteisėti ar pažeidžia svarbius saugos standartus. Pareigūno prašymu, tiesioginis viršininkas yra įpareigotas tokius įsakymus duoti raštu.“

6 Pareigūnų tarnybos nuostatų 23 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyta:

„Privilegijos ir imunitetai, kuriais naudojasi pareigūnai, yra suderinti tik su Bendrijų [suteikiami tik Sąjungos] interesais. Laikantis Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų, pareigūnai neatleidžiami nuo jų privačių įsipareigojimų arba galiojančių įstatymų ir viešosios tvarkos apsaugos nuostatų vykdymo.“

7 Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnis suformuluotas taip:

„Sąjunga padeda visiems pareigūnams, ypač ieškiniuose dėl bet kurio asmens [imantis veiksmų prieš asmenį], kuris grasina, įžeidinėja arba šmeižia ar išreiškia savo pyktį, arba kenkia asmeniui ar turtui, kuris, atsižvelgiant į jo postą ar pareigas, priklauso nuo jo arba jo šeimos nario [kėsina į asmenį ar turtą, jeigu šie veiksmai nukreipti prieš pareigūną ar jo šeimos narius dėl pareigūno statuso ar pareigų].

Jos solidariai atlygina žalą, kurią tokiais atvejais patyrė pareigūnas, jeigu pareigūnas žalą padarė arba netyčia ar dėl didelio neatsargumo [jeigu jis tyčia ar dėl didelio neatsargumo nėra pats padaręs šios žalos] ir negalėjo gauti kompensacijos iš žalą padariusio asmens.“

8 Pareigūnų tarnybos nuostatų 25 straipsnio pirmoje ir antroje pastraipose numatyta:

„Pareigūnai savo institucijos [p]askyrimų tarnybai gali teikti prašymus šiuose [Pareigūnų tarnybos] nuostatuose aptariamais klausimais.

Apie bet kokį sprendimą, susijusį su konkrečiu asmeniu, kuriam taikomi šie [Pareigūnų tarnybos] nuostatai, tuojau pat [Apie bet kurį individualų sprendimą, priimtą pagal šiuos [Pareigūnų tarnybos] nuostatus, nedelsiant] raštu pranešama atitinkamam pareigūnui. Bet kokiame sprendime, kuris daro neigiamą poveikį pareigūnui, nurodomos tokį sprendimą pagrindžiančios priežastys.“

9 Pareigūnų tarnybos nuostatų 59 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodyta:

„1. Pareigūnas, kuris įrodo, kad dėl ligos arba nelaimingo atsitikimo jis nepajėgia atlikti savo pareigų, <...> automatiškai turi teisę gauti nedarbingumo atostogas.

Suinteresuotas pareigūnas kaip įmanoma greičiau praneša savo institucijai apie negalėjimą eiti pareigas ir tuo pačiu metu nurodo savo einamąjį adresą. Neatvykęs į darbą ilgiau kaip tris dienas, jis turi pateikti medicininę pažymą. <...> To nepadarius, išskyrus atvejus, kai pažyma neišsiunčiama dėl priežasčių, kurioms pareigūnas neturi įtakos, pareigūno neatvykimas į darbą laikomas nesankcionuotu [nepateisinamu].

Pareigūno bet kuriuo metu gali būti paprašyta patikrinti sveikatą, kai tokį patikrinimą organizuoja institucija. Jei patikrinimo negalima atlikti dėl priežasčių, už kurias atsakingas pareigūnas, jo neatvykimas į darbą laikomas nesankcionuotu [nepateisinamu] nuo tos dienos, kurią turi įvykti patikrinimas.

Jeigu patikrinimo metu nustatoma, kad pareigūnas gali atlikti savo pareigas, jo neatvykimas į darbą, atsižvelgiant į tolesnės dalies nuostatas, laikomas nepateisinamu nuo patikrinimo dienos.

Jeigu[,] pareigūno nuomone[,] medicininio patikrinimo, kurį surengė [p]askyrimų tarnyba, išvados nepateisinamos dėl medicininių priežasčių, jis ar jo vardu veikiantis gydytojas gali per dvi dienas pateikti institucijai prašymą, kad šiuo klausimu būtų kreiptasi į nepriklausomą gydytoją ir paprašyta jo nuomonės.

<...>

3. Nepažeidžiant drausminės procedūros taikymo taisyklių, kai tinkama, visos pagal 1 ir 2 dal[is] nepateisinamo neatvykimo į darbą dienos atimamos iš atitinkamo pareigūno kasmetinių atostogų. Jeigu pareigūnas neturi nepanaudotų atostogų, už atitinkamą laikotarpį jam nemokamas darbo užmokestis.“

- 10 Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 6 straipsnio 5 dalyje nustatyta:

„Suinteresuotas pareigūnas turi teisę per penkias dienas nuo komisijos sudarymo nesutikti su vieno komisijos nario kandidatūra. Institucija taip pat turi teisę nesutikti su vieno komisijos nario kandidatūra.

Per tą patį laikotarpį komisijos nariai gali paprašyti būti atleisti nuo šios pareigos dėl pagrįstų priežasčių bei pasitraukia, jeigu kyla interesų konfliktas.

<...>“

Bylos aplinkybės

- 11 Bylos aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo 1–33 punktuose. Šio proceso tikslais jas galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.
- 12 PV, kuris nuo 2007 m. liepos 16 d. buvo Europos Sąjungos pareigūnas, iki 2009 m. rugsėjo 30 d. dirbo Komisijos Užimtumo, socialinių reikalų ir įtraukties GD.
- 13 2009 m. rugpjūčio 5 d. PV pateikė pagalbos prašymą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį, nes manė, kad tapo priekabiavimo auka. Ši procedūra buvo baigta 2010 m. birželio 9 d. po to, kai Komisijos Tyrimų ir drausmės tarnyba atliko tyrimą ir padarė išvadą, kad neįvykdytos pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalį reikalaujamos sąlygos, kad tam tikras elgesys galėtų būti laikomas psichologiniu priekabiavimu. 2009 m. spalio 1 d. PV buvo perkeltas į Komisijos Biudžeto GD.
- 14 2013 m. balandžio 1 d. PV buvo paskirtas į Vertimo žodžiu GD Biudžeto ir finansų valdymo skyrių.
- 15 2013 m. lapkričio 12 d. šio skyriaus vadovas dėl PV pateikė skundą dėl drausmės pažeidimo, jame nurodė elgesio problemas, galiojančių procedūrų netaikymą ir darbo rezultatų trūkumą.
- 16 Laikotarpiu nuo 2014 m. gegužės 8 d. iki 2016 m. liepos 31 d. PV neatvyko į darbą, nes manė, kad tapo psichologinio priekabiavimo auka.
- 17 2014 m. birželio 27 d. ir spalio 10 d. Komisijos medicinos tarnybos pareigūnas pateikė medicininę išvadą, kurioje nurodyta, kad PV būklė leidžia grįžti į darbą. Vėliau PV buvo kelis kartus pakviestas atlikti medicininį patikrinimą, tačiau į šiuos kvietimus nereagavo.

- 18 Atsižvelgdamas į tai, kad PV neatvykimas į darbą buvo nepateisinamas, Vertimo žodžiu GD generalinis direktorius priėmė kelis sprendimus dėl išskaitų iš PV darbo užmokesčio.
- 19 2014 m. gruodžio 23 d. PV pateikė antrą pagalbos prašymą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį. 2015 m. kovo 12 d. sprendimu paskyrimų tarnyba nusprendė, kad nėra jokio psichologinio priekabiavimo prie PV įrodymų, ir padarė išvadą, kad nėra pagrindo taikyti skubių atitolinimo priemonių.
- 20 2015 m. liepos 10 d. Komisija pradėjo drausminę procedūrą CMS 13/087 prieš PV dėl kartotinio tarnybinio pavaldumo nepaisymo einant pareigas, netinkamo elgesio ir nepateisinamo neatvykimo į darbą.
- 21 2016 m. gegužės 31 d. ir liepos 5 d. sprendimais Vertimo žodžiu GD generalinis direktorius nusprendė, kad PV neatvykimas į darbą laikotarpiams nuo 2016 m. vasario 5 d. iki kovo 31 d. ir nuo 2016 m. balandžio 4 d. iki gegužės 31 d. buvo neteisėtas ir iš PV darbo užmokesčio turi būti atliktos išskaitos. Skundai, kuriuos PV padavė dėl tų sprendimų, buvo atmesti 2016 m. lapkričio 28 d. paskyrimų tarnybos sprendimu.
- 22 2016 m. liepos 11 d. sprendimu PMO nusprendė nuo 2016 m. liepos 1 d. sustabdyti apelianantui darbo užmokesčio mokėjimą. Skundas, kurį PV padavė dėl to sprendimo, buvo atmestas 2017 m. sausio 17 d. paskyrimų tarnybos sprendimu.
- 23 2016 m. liepos 26 d. paskyrimų tarnybos sprendimu, priimtu po drausminės procedūros CMS 13/087, PV nuo 2016 m. rugpjūčio 1 d. buvo nušalintas nuo pareigų (toliau – 2016 m. liepos 26 d. sprendimas nušalinti nuo pareigų). Skundas, kurį PV padavė dėl to sprendimo, buvo atmestas 2017 m. vasario 2 d. paskyrimų tarnybos sprendimu.
- 24 2016 m. liepos 31 d. raštu Vertimo žodžiu GD generalinis direktorius pranešė PV apie tai, kad jo neatvykimą į darbą laikotarpiu nuo 2016 m. birželio 2 d. iki liepos 31 d. ketinama laikyti neteisėtu ir atlikti išskaitas iš jo darbo užmokesčio. Skundas, kurį PV padavė dėl šio rašto, buvo atmestas 2017 m. sausio 17 d. paskyrimų tarnybos sprendimu.
- 25 2016 m. rugsėjo 21 d. išankstiniu informaciniu raštu PMO pranešė PV, kad jis yra skolingas Komisijai 42 704,74 EUR, kurie atitinka jo nepateisinamo neatvykimo į darbą laikotarpius. Skundas, kurį PV padavė dėl to sprendimo, buvo atmestas 2017 m. sausio 17 d. paskyrimų tarnybos sprendimu.
- 26 2017 m. liepos 24 d. paskyrimų tarnyba atšaukė savo 2016 m. liepos 26 d. sprendimą nušalinti nuo pareigų ir Žmogiškųjų išteklių ir saugumo GD generalinio direktoriaus raštu PV buvo pranešta, kad 2017 m. rugsėjo 16 d. jis bus grąžintas į darbą Vertimo žodžiu GD Informacinių technologijų ir konferencijų sistemų skyriuje. Skundas, kurį PV padavė dėl sprendimo atšaukti jo nušalinimą nuo pareigų, buvo atmestas 2018 m. sausio 15 d. paskyrimų tarnybos sprendimu.
- 27 2017 m. rugsėjo 12 d. raštu PMO direktorius įskaitė sumas, kurios turėjo būti sumokėtos PV už laikotarpį, kuriuo jis buvo nušalintas nuo pareigų, ir jo skolas Komisijai, todėl PV buvo išmokėta 9 550 EUR. Skundas, kurį PV padavė dėl to sprendimo dėl įskaitymo, buvo atmestas 2018 m. kovo 9 d. paskyrimų tarnybos sprendimu.
- 28 2017 m. rugsėjo 20 d. PV buvo pranešta, kad jo neatvykimas į darbą nuo 2017 m. rugsėjo 16 d. laikomas neteisėtu.

- 29 2017 m. spalio 6 d. Komisija pradėjo drausminę procedūrą CMS 17/025 dėl tų pačių pažeidimų, kurie buvo nagrinėti per drausminę procedūrą CMS 13/087. Skundas, kurį PV padavė dėl sprendimo pradėti naują drausminę procedūrą, buvo atmestas 2018 m. gegužės 2 d. paskyrimų tarnybos sprendimu.
- 30 2017 m. spalio 13 d. Vertimo žodžiu GD generalinis direktorius priėmė sprendimą nuo 2017 m. spalio 1 d. sustabdyti PV darbo užmokesčio mokėjimą.
- 31 2017 m. lapkričio 15 d. elektroniniu laišku PV buvo paragintas dalyvauti vertinimo procedūroje FP 2016. Skundas, kurį PV padavė dėl šio raginimo, buvo atmestas 2018 m. kovo 16 d. paskyrimų tarnybos sprendimu.
- 32 2018 m. vasario 22 d. elektroniniu laišku PV buvo paragintas dalyvauti vertinimo procedūroje FP 2017. Skundas, kurį PV padavė dėl šio raginimo, buvo atmestas 2018 m. birželio 20 d. paskyrimų tarnybos sprendimu.
- 33 2019 m. spalio 21 d. sprendimu, priimtu po drausminės procedūros CMS 17/025, Komisija nušalino PV nuo pareigų (toliau – 2019 m. spalio 21 d. sprendimas nušalinti nuo pareigų). Nušalinimas nuo pareigų įsigaliojo 2019 m. lapkričio 1 d.

Ieškinys Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 34 2017 m. gruodžio 12 d., po to, kai Bendrojo Teismo pirmininkas patenkino nemokamos teisinės pagalbos prašymą, PV Bendrajame Teisme pareiškė ieškinį (įregistruotas suteikiant bylos numerį T-786/16); juo buvo prašoma, pirma, panaikinti šio sprendimo 1 punkto pirmoje ir antroje įtraukose nurodytus ginčijamus aktus. Antra, PV reikalavo įpareigoti Komisiją atlyginti 889 000 EUR ir 132 828,67 EUR atitinkamai neturtinės ir turtinės žalos, kurią jis teigė patyręs.
- 35 Grįsdamas šį ieškinį PV nurodė penkis pagrindus, iš esmės grindžiamus, pirma, Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio, antra, Pareigūnų tarnybos nuostatų 21a ir 23 straipsnių, trečia, rūpestingumo principo ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnio, ketvirta, Pareigūnų tarnybos nuostatų 59 ir 60 straipsnių ir, penkta, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio pažeidimu.
- 36 2018 m. balandžio 11 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo PV ieškinį (įregistruotas suteikiant bylos numerį T-224/18); jame PV Bendrojo Teismo prašė, pirma, pripažinti, kad jis patyrė psichologinį priekabiavimą, antra, panaikinti ginčijamus aktus, nurodytus šio sprendimo 1 punkto ketvirtoje įtraukoje, ir, trečia, įpareigoti Komisiją atlyginti 98 000 EUR ir 23 190,44 EUR atitinkamai neturtinės ir turtinės žalos, kurią jis teigė patyręs, o nepatenkinus šių reikalavimų – atlyginti 7 612,87 EUR turtinės žalos, kurią jis teigė patyręs.
- 37 Grįsdamas šį ieškinį PV nurodė septynis pagrindus, iš esmės grindžiamus, pirma, Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio, antra, Pareigūnų tarnybos nuostatų 21a ir 23 straipsnių, trečia, Pareigūnų tarnybos nuostatų 11a straipsnio ir Chartijos 41 straipsnio, ketvirta, rūpestingumo principo, penkta, *exceptio non adimpleti contractus* ir teisėtumo principo, šešta, *ne bis in idem* principo ir, septinta, Chartijos 41 straipsnio pažeidimu.
- 38 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė abu PV ieškinius.

- 39 Pirma, to sprendimo 67-130 punktuose Bendrasis Teismas kaip nepriimtina atmetė PV reikalavimą pripažinti, jog jis patyrė psichologinį priekabiavimą, ir reikalavimą panaikinti, be kita ko, 2016 m. liepos 26 d. sprendimą nušalinti nuo pareigų, drausmines procedūras CMS 13/087 ir CMS 17/025 ir sprendimus, kuriuos jis subsidiariai prašo panaikinti byloje T-786/16.
- 40 Antra, to paties sprendimo 131 ir 132 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad nereikia nagrinėti byloje T-786/16 nurodyto penktojo pagrindo ir byloje T-224/18 nurodytų šeštojo ir septintojo pagrindų, nes jais buvo remiamasi grindžiant reikalavimus panaikinti atitinkamai pirmąją ir antrąją drausminę procedūrą, kurie pripažinti nepriimtinais.
- 41 Trečia, skundžiamo sprendimo 135-248 punktuose Bendrasis Teismas atmetė kitus ieškinio pagrindus.
- 42 Šiuo tikslu jis, viena vertus, to sprendimo 173 punkte konstatavo, kad PV nurodyti psichologinio priekabiavimo faktai teisiniu atžvilgiu nebuvo pakankamai įrodyti.
- 43 Kita vertus, minėto sprendimo 177-241 punktuose Bendrasis Teismas atmetė PV nurodytus pagrindus, grindžiamus Pareigūnų tarnybos nuostatų 11a, 21a, 23, 24, 59 ir 60 straipsnių bei teisėtumo, rūpestingumo principų ir *exceptio non adimpleti contractus* pažeidimu.
- 44 Ketvirta, Bendrasis Teismas to paties sprendimo 249-255 punktuose atmetė PV reikalavimą atlyginti žalą motyvuodamas tuo, kad šis reikalavimas iš esmės grindžiamas tariamu sprendimų, dėl kurių pareikšti ieškiniai dėl panaikinimo, neteisėtumu, o PV neįrodė, kad šie sprendimai yra neteisėti.

Šalių reikalavimai

- 45 Apeliaciniame skunde PV Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - priimti sprendimą byloje ir
 - priteisti iš Komisijos abiejose instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 46 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinį skundą ir
 - priteisti iš PV bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 47 Grįsdamas apeliacinį skundą PV nurodo dešimt pagrindų, grindžiamų, pirma, SESV 72 ir 270 straipsnių ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 23 straipsnio pažeidimu, antra, ESS 4 straipsnio, Chartijos 41 straipsnio ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 11a straipsnio pažeidimu, trečia, *fraus omnia corrumpit* principo ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnio pažeidimu, ketvirta, Chartijos 1, 3, 4, 31 ir 41 straipsnių, taip pat Pareigūnų tarnybos nuostatų 1e ir 12a straipsnių pažeidimu, penkta, klaidingu Pareigūnų tarnybos nuostatų

59 straipsnio aiškinimu ir Komisijos vidaus sprendimo pažeidimu, šešta, *exceptio non adimpleti contractus* pažeidimu, septinta, Chartijos 41 straipsnio ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 25 straipsnio pažeidimu, aštunta, faktinių aplinkybių iškraipymu, devinta, Chartijos 15 straipsnio pažeidimu ir, dešimta, draudimo priimti sprendimą *ultra petita* pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

- 48 Apeliacinio skundo pirmajame pagrinde PV kritikuoja skundžiamo sprendimo 184 ir 185 punktuose Bendrojo Teismo pateiktą jo argumentų dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų 21a ir 23 straipsnių pažeidimo vertinimą.
- 49 Pirma, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai to sprendimo 184 punkte nusprendė, kad tik apkaltinamasis nuosprendis leidžia nustatyti psichologinio priekabiavimo arba turinio klastojimo faktus ir kad nutartis dėl tyrimo neturi jokios reikšmės nagrinėjant tokių faktų pagrįstumą.
- 50 Antra, Bendrasis Teismas pažeidė SESV 270 straipsnį, kai to sprendimo 185 punkte nusprendė, kad pareigūno ir jo institucijos darbo santykius reglamentuoja tik Pareigūnų tarnybos nuostatai, nors yra svarbūs ir kiti teisės šaltiniai (visų pirma valstybės narės, kurios teritorijoje dirba atitinkamas tarnautojas, baudžiamoji teisė). Taigi bet kokia tarnautojo padaryta nusikalstama veika (pavyzdžiui, psichologinis priekabiavimas, viešųjų dokumentų klastojimas ar korupcija), už kurią baudžiama pagal Belgijos baudžiamąjį kodeksą, yra ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 23 straipsnio pažeidimas. Belgijos ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartis, priimtą gavus PV skundus dėl kelių pareigūnų, leidžia nustatyti, kad tokios nusikalstamos veikos buvo padarytos. Neatsižvelgdamas į įrodymus, kuriais grindžiami šie teismo sprendimai, Bendrasis Teismas taip pat pažeidė ESS 2 straipsnį ir SESV 67 straipsnio 3 dalį.
- 51 Trečia, Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, nes neatsižvelgė į kelis lemiamus veiksnius. Visų pirma Bendrasis Teismas neatsižvelgė į Belgijos ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartis, priimtas siekiant apklausti tam tikrus Komisijos pareigūnus, dalyvavusius priimant tam tikrus ginčijamus aktus, nors šios nutartys buvo priimtą taikant proceso teisės nuostatas, iš kurių matyti, kad šie asmenys įtariami padarę nurodytus nusikaltimus. Be to, Bendrasis Teismas turėjo atsižvelgti į tai, kad 2018 m. rugsėjo 19 d. Belgijos ikiteisminio tyrimo teisėjas paėmė drausminę bylą CMS 17/025 kaip daiktinį viešųjų dokumentų klastojimo įrodymą. Galiausiai suklustotas parašas, esantis 2016 m. rugsėjo 15 d. sprendime dėl išskaitų iš darbo užmokesčio, turėjo paskatinti Bendrąjį Teismą taikyti *fraus omnia corrumpit* principą.
- 52 Be to, Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 184 punkte konstatavo, kad per posėdį Komisija nurodė (o PV to neginčijo), kad Belgijos teismai įpareigojo pastarąjį sumokėti Komisijos medicinos tarnybos pareigūnui 25 000 EUR kompensaciją. Iš tiesų PV nebuvo įpareigotas sumokėti tokios sumos kaip kompensacijos. Vis dėlto *tribunal correctionnel de Bruxelles* (Briuselio baudžiamųjų bylų teismas, Belgija) pripažino Komisijos medicinos tarnybos pareigūno tiesioginio šaukimo į teismą nepriimtinumą ir įpareigojo PV sumokėti 440 EUR proceso išlaidų kompensaciją.
- 53 Komisija mano, kad pirmasis pagrindas turi būti atmestas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 54 Pirma, dėl teisės klaidos, kurią PV nurodė dėl skundžiamo sprendimo 184 punkte padarytos Bendrojo Teismo išvados, reikia pažymėti, kad PV priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis nusprendė, jog, viena vertus, tik apkaltinamasis nuosprendis leidžia nustatyti psichologinio priekabiavimo ar turinio klastojimo faktus, kita vertus, nagrinėjant tokių faktų pagrįstumą nutartis dėl tyrimo neturi jokios reikšmės.
- 55 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Bendrasis Teismas tame 184 punkte teisingai nusprendė, jog aktai, kuriais galutinai nekonstatuojami turinio klastojimo ar psichologinio priekabiavimo faktai, dėl savo pobūdžio savaime neleidžia nustatyti šių faktų.
- 56 Be to, PV teiginys, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 184 punkte nusprendė, jog nustatant psichologinio priekabiavimo ar turinio klastojimo faktus nutartis dėl tyrimo neturi jokios reikšmės, išplaukia iš klaidingo šio 184 punkto aiškinimo.
- 57 Iš tiesų minėtame 184 punkte konstatavęs, kad nė viena iš faktinių aplinkybių, kurias PV įvardino kaip psichologinį priekabiavimą ar turinio klastojimą, nebuvo pripažinta tokiu nusikaltimu ir Belgijos nacionalinis teismas dėl jų nepriėmė apkaltinamojo nuosprendžio, Bendrasis Teismas nusprendė, kad per ikiteisminio baudžiamojo tyrimo procedūrą priimtose nutartyse, kurias nurodė PV, savaime neleidžia nustatyti šių faktinių aplinkybių, todėl nebuvo lemiamos atliekant šį vertinimą, tačiau nebuvo nuspręsta, kad jos neturi reikšmės.
- 58 Taigi PV argumentai, kad Bendrasis Teismas tame 184 punkte padarė teisės klaidą, yra nepagrįsti.
- 59 Antra, dėl SESV 270 straipsnio aiškinimo, kurį Bendrasis Teismas pateikė skundžiamo sprendimo 185 punkte ir kuriame jis, remdamasis tuo straipsniu, atmetė bet kokią nacionalinės teisės svarbą nagrinėjant PV argumentus dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų 21a ir 23 straipsnių pažeidimo, reikia pažymėti, kad SESV 270 straipsnyje numatyta, jog Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso spręsti Sąjungos ir jos tarnautojų ginčus neperžengiant Pareigūnų tarnybos nuostatuose ir kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygose nustatytų ribų ir laikantis juose numatytų sąlygų.
- 60 Iš šio straipsnio matyti, kad bet koks ginčas tarp Sąjungos pareigūno ar tarnautojo ir institucijos, kurioje jis dirba, kilęs dėl jį su šia institucija siejančių darbo santykių, priklauso išimtinai Teisingumo Teismo jurisdikcijai (šiuo klausimu žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *OH (Imunitetas nuo jurisdikcijos)*, C-758/19, EU:C:2021:603, 24 ir 34 punktus).
- 61 Vis dėlto iš SESV 270 straipsnio turinio nematyti, kad pareigūno ir jo institucijos darbo santykius reglamentuotų tik Pareigūnų tarnybos nuostatai.
- 62 Viena vertus, kaip savo išvados 62-71 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, pareigūno ir jo institucijos darbo santykiams taikomos ir kitos tiek pirminės, tiek antrinės Sąjungos teisės nuostatos.
- 63 Kita vertus, kai kuriose Pareigūnų tarnybos nuostatų nuostatose daromos nuorodos į valstybių narių nacionalinę teisę.
- 64 Tai visų pirma pasakytina apie Pareigūnų tarnybos nuostatų 21a ir 23 straipsnius, kuriais PV rėmėsi grįsdamas savo ieškinius dėl panaikinimo.

- 65 Pareigūnų tarnybos nuostatų 23 straipsnio, susijusio su privilegijomis ir imunitetais, kuriais naudojasi pareigūnai, pirmoje pastraipoje nurodyta, kad pareigūnai neatleidžiami nuo galiojančių įstatymų ir viešosios tvarkos apsaugos nuostatų laikymosi. Taigi iš šios nuostatos matyti, kad pareigūnai privalo laikytis valstybės narės, kurioje jie dirba, priimtų įstatymų, kurių privalo laikytis kiekvienas jos teritorijoje esantis asmuo, o tai apima ir šios valstybės narės baudžiamąją teisę.
- 66 Be to, Pareigūnų tarnybos nuostatų 21a straipsnio 1 dalyje numatyta, kad pareigūnas neprivalo vykdyti įsakymo, kuris yra akivaizdžiai neteisėtas ar pažeidžia svarbius saugos standartus. Taigi šia nuostata, siejama su Pareigūnų tarnybos nuostatų 23 straipsnio pirma pastraipa, pareigūnui leidžiama atsisakyti vykdyti gautą įsakymą remiantis valstybės narės, kurioje jis dirba, baudžiamosios teisės pažeidimu, kurį lemtų šio įsakymo vykdymas.
- 67 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 185 punkte nusprendė, kad pareigūno ir jo institucijos darbo santykius reglamentuoja tik Pareigūnų tarnybos nuostatai, ir taip, remdamasis SESV 270 straipsniu, paneigė bet kokią nacionalinės baudžiamosios teisės svarbą.
- 68 Vis dėlto, net jei Bendrojo Teismo sprendimo motyvais pažeidžiama Sąjungos teisė, bet jo rezoliucinė dalis yra pagrįsta dėl kitų teisinių motyvų, apeliacinis skundas turi būti atmestas (2021 m. vasario 25 d. Sprendimo *Dalli / Komisija*, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 165 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 69 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 21a straipsnį pareigūnui leidžiama atsisakyti vykdyti įsakymą, jeigu jis yra akivaizdžiai neteisėtas ar pažeidžia svarbius saugos standartus.
- 70 Darytina išvada, kad šia nuostata negalima remtis grindžiant ieškinį dėl sprendimų, kurie priimti ne pareigūnui atsisakius vykdyti gautą įsakymą, panaikinimo.
- 71 Reikia konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju nė vienas iš ginčijamų sprendimų bylose T-786/16 ir T-224/18 nebuvo priimtas po to, kai PV atsisakė vykdyti įsakymą.
- 72 Dėl argumento, grindžiamo Pareigūnų tarnybos nuostatų 23 straipsnio pažeidimu, reikia konstatuoti, kad vien teiginio, jog nusikalstamas veikas padarė pareigūnai, dalyvavę priimant ginčijamus sprendimus, ir kad dėl šių veikų buvo pradėti ikiteisminiai baudžiamieji tyrimai, per kuriuos šie pareigūnai buvo apklausti, nepakanka įrodyti, kad priimant šiuos sprendimus tokios veikos buvo padarytos. Kadangi PV argumentai, su kuriais susijęs skundžiamo sprendimo 185 punktas, grindžiami tokiais nepatvirtintais teiginiais, jie bet kuriuo atveju turėjo būti atmesti kaip nepagrįsti.
- 73 Taigi argumentai, grindžiami Bendrojo Teismo tame 185 punkte padaryta teisės klaida, turi būti atmesti kaip nereikšmingi.
- 74 Dėl PV teiginio, kad Bendrasis Teismas pažeidė ESS 2 straipsnį ir SESV 67 straipsnio 3 dalį, nes neatsižvelgė į įrodymus, kuriais grindžiamos Belgijos ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartys, kuriomis remiasi PV, pakanka pažymėti, kad šiomis nuostatomis nesiekiama nustatyti taisyklių, kaip Sąjungos teismas atlieka faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimą, ir tokių taisyklių nenustatoma.

- 75 Trečia, dėl PV teiginio, kad Bendrasis Teismas „iškraipė neatsižvelgdamas“, reikia pažymėti: nors pirmajame pagrinde pateikti PV argumentai susiję su skundžiamo sprendimo 184 ir 185 punktais, Bendrasis Teismas 185 punkte nekonstatavo faktinių aplinkybių, todėl PV argumentai, grindžiami faktinių aplinkybių iškraipymu, turi būti suprantami kaip argumentai, kuriais siekiama ginčyti to sprendimo 184 punkte konstatuotas faktines aplinkybes.
- 76 Minėtame 184 punkte Bendrasis Teismas, be kita ko, nusprendė, kad nė viena iš faktinių aplinkybių, kurias PV laikė psichologiniu priekabiavimu ar turinio klastojimu, nebuvo pripažinta tokiu nusikaltimu ir Belgijos nacionalinis teismas šiuo klausimu nepriėmė apkaltinamojo nuosprendžio. Jis taip pat pažymėjo, kad dėl Belgijos teismams pateiktų PV skundų buvo pradėti keli ikiteisminiai baudžiamieji tyrimai.
- 77 Reikia priminti, kad iš SESV 256 straipsnio ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos matyti, jog apeliacinis skundas paduodamas tik teisės klausimais. Taigi tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti bylai reikšmingas faktines aplinkybes, taip pat vertinti įrodymus. Todėl faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas (išskyrus tuos atvejus, kai jie buvo iškraipyti), nėra teisės klausimas, dėl kurio Teisingumo Teismui galima pateikti apeliacinį skundą (2021 m. spalio 21 d. Sprendimo *Parlamentas / UZ*, C-894/19 P, EU:C:2021:863, 46 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 78 Toks iškraipymas konstatuotinas, kai, nesiremiant naujais įrodymais, esamų įrodymų vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas. Vis dėlto toks iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš byloje esančių dokumentų, neatliekant faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo iš naujo. Be to, kai apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, jis privalo aiškiai nurodyti, kokie įrodymai buvo iškraipyti, ir įrodyti nagrinėjimo klaidas, dėl kurių mano, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus (2020 m. vasario 27 d. Sprendimo *Lietuva / Komisija*, C-79/19 P, EU:C:2020:129, 71 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 79 Atsižvelgiant į šią jurisprudenciją, skundžiamo sprendimo 184 punkte Bendrojo Teismo konstatuotos faktinės aplinkybės gali būti paneigtos tik įrodžius, kad iš Bendrajam Teismui pateiktų dokumentų akivaizdžiai matyti, jog šios išvados yra netikslios.
- 80 Šiuo klausimu PV pirmiausia nurodo kelis dokumentus, kuriuos pateikė pirmojoje instancijoje ir į kuriuos Bendrasis Teismas neatsižvelgė.
- 81 Skundžiamo sprendimo 184 punkte Bendrojo Teismo konstatuotos faktinės aplinkybės grindžiamos aplinkybe, kad remiantis Belgijos teismams pateiktais PV skundais buvo pradėti keli ikiteisminiai baudžiamieji tyrimai, dviem *cour d'appel de Bruxelles* (Briuselio apeliacinis teismas, Belgija) kaltinimų pateikimo kolegijos sprendimais ir kitu Belgijos teismo sprendimu.
- 82 Vis dėlto PV, tik išvardydamas dokumentus, kurių Bendrasis Teismas neišnagrinėjo, neįrodė, kad jie gali paneigti to sprendimo 184 punkte pateiktą Bendrojo Teismo vertinimą, pagal kurį nė viena iš faktinių aplinkybių, kurias PV laikė psichologiniu priekabiavimu ar turinio klastojimu, nebuvo pripažinta tokiu nusikaltimu ir Belgijos teismas šiuo klausimu nepriėmė apkaltinamojo nuosprendžio.
- 83 Be to, dėl nurodyto Komisijos teiginių, pateiktų per posėdį Bendrajame Teisme, iškraipymo reikia pabrėžti: net jeigu Bendrasis Teismas klaidingai pažymėjo, kad Komisija per tą posėdį teigė, jog Belgijos teismai įpareigojo PV sumokėti Komisijos medicinos tarnybos pareigūnui 25 000 EUR

kompensaciją, nors iš tikrųjų PV turėjo sumokėti tik 440 EUR sumą, tokia klaida bet kuriuo atveju negali paneigti vertinimo, kurį Bendrasis Teismas atliko ginčijamo sprendimo 184 punkte ir kuris primintas šio sprendimo 76 punkte. Taigi šis argumentas turi būti atmestas kaip nereikšmingas.

- 84 Galiausiai dėl PV teiginio, kad Bendrasis Teismas turėjo išnagrinėti, ar tariamai suklasztotas parašas, esantis 2016 m. rugsėjo 15 d. sprendime dėl išskaitų iš darbo užmokesčio, lėmė *fraus omnia corrumpit* principo taikymą, reikia priminti, kad apeliaciniame procese Teisingumo Teismo kontrolė apsiriboja Bendrajame Teisme nagrinėtų pagrindų ir argumentų teisiniu vertinimu. Todėl šalis negali Teisingumo Teisme pirmą kartą nurodyti pagrindų ar argumentų, kurie nebuvo nurodyti Bendrajame Teisme (2021 m. kovo 18 d. Sprendimo *Pometon / Komisija*, C-440/19 P, EU:C:2021:214, 51 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 85 Nagrinėjamu atveju PV pirmojoje instancijoje *fraus omnia corrumpit* principu rėmėsi tik grįsdamas prašymą panaikinti drausminę procedūrą CMS 17/025, todėl argumentas, grindžiamas šio principo pažeidimu, turi būti laikomas nepriimtiniu, nes jis susijęs su kitais apeliacinio skundo pirmajame pagrinde nurodytais ginčijamais aktais, kaip antai 2016 m. rugsėjo 15 d. sprendimu dėl išskaitų iš darbo užmokesčio.
- 86 Dėl drausminės procedūros CMS 17/025 pažymėtina: kadangi Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 94 punkte reikalavimą panaikinti šią drausminę procedūrą pripažino nepriimtiniu, o PV apeliaciniame skunde šio vertinimo neginčijo, Bendrajam Teismui negalima pagrįstai priekaištauti dėl to, kad vertindamas šį reikalavimą jis neišnagrinėjo *fraus omnia corrumpit* principo pažeidimu grindžiamų argumentų, todėl PV argumentai, grindžiami sprendimo dėl nurodyto šio principo pažeidimo nepriėmimu, turi būti atmesti kaip nepagrįsti.
- 87 Darytina išvada, kad pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

- 88 Antrajame pagrinde PV teigia, pirma, kad skundžiamo sprendimo 184 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, jog nė viena iš faktinių aplinkybių, kurias PV įvardino kaip psichologinį priekabiavimą ar turinio klastojimą, nebuvo pripažinta tokiu nusikaltimu ir Belgijos nacionalinis teismas dėl jų nepriėmė apkaltinamojo nuosprendžio, išplaukia iš to, kad Komisija, pažeisdama PV teisę į teisingą bylos nagrinėjimą, sistemingai „sabotavo“ ikiteisminio baudžiamojo tyrimo procedūras. Ši institucija piktnaudžiavo funkcinio imunitetu, nes sistemingai atsisakė leisti ikiteisminio tyrimo teisėjui apklausti pareigūnus ir taip pažeidė ESS 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą lojalaus bendradarbiavimo principą, nors kalbaėjo ne apie viešosios valdžios veiksmus. Be to, Komisija ir kai kurie jos pareigūnai kišosi į ikiteisminio baudžiamojo tyrimo procedūras, kurias vykdė Belgijos valdžios institucijos, ir taip pažeidė SESV 72 straipsnį, Pareigūnų tarnybos nuostatų 23 straipsnį, taip pat teises, kurios pagal Chartijos 41 straipsnį suteiktos PV, kaip civilinei šaliai šiose baudžiamosiose bylose.
- 89 Antra, Bendrasis Teismas iškraipė bylos medžiagą, nes skundžiamo sprendimo 192 punkte atmetė argumentą, grindžiamą Pareigūnų tarnybos nuostatų 11a straipsnio pažeidimu, motyvuodamas tuo, kad vien PV pateikto skundo dėl paskyrimų tarnybos narių, atsakingų už sprendimų priėmimą jo atžvilgiu, padarytos nusikalstamos veikos nepakanka, kad šie asmenys atsidurtų

interesų konflikto situacijoje, nors dėl kelių PV pateiktų skundų dėl padarytos nusikalstamos veikos buvo pradėtos ikiteisminio baudžiamojo tyrimo procedūros. PV teigimu, dėl šios aplinkybės Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti, kad per drausminę procedūrą CMS 17/025 ir priimant 2019 m. spalio 21 d. sprendimą nušalinti nuo pareigų šie paskyrimų tarnybos nariai buvo interesų konflikto situacijoje. Todėl Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti Chartijos 41 straipsnio, Pareigūnų tarnybos nuostatų 11a straipsnio ir IX priedo 6 straipsnio 5 dalies pažeidimą.

- 90 Komisija tvirtina, kad antrasis pagrindas turi būti atmestas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 91 Pirma, dėl teiginio, kad Komisija sistemingai piktnaudžiavo funkcinio imunitetu ir kišosi į Belgijoje vykčius ikiteisminius baudžiamuosius tyrimus, reikia pažymėti, kad PV Bendrajame Teisme tik tvirtino, jog buvusio Komisijos Generalinio sekretoriaus prieštaravimas asmens, dalyvavusio priimant tam tikrus ginčijamus aktus, apklausai gali būti lojalaus bendradarbiavimo principo pažeidimas.
- 92 Vadinas, šis teiginys, remiantis šio sprendimo 84 punkte nurodyta Teisingumo Teismo jurisprudencija, turi būti atmestas kaip nepriimtinas tiek, kiek jis grindžiamas kitais tariamais atsisakymais leisti apklausti ir tariamu kišimusi į Belgijoje vykčius ikiteisminius baudžiamuosius tyrimus.
- 93 Dėl argumentų, grindžiamų lojalaus bendradarbiavimo principo pažeidimu dėl buvusio Komisijos Generalinio sekretoriaus prieštaravimo asmens, dalyvavusio priimant tam tikrus ginčijamus aktus, apklausai, reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 184 punkto pirmame sakinyje tik konstatuota, kad nė viena iš faktinių aplinkybių, kurias PV laikė psichologiniu priekabiavimu ar turinio klastojimu, nebuvo pripažinta tokiu nusikaltimu ir Belgijos teismas šiuo klausimu nepriėmė apkaltinamojo nuosprendžio. Kadangi tokioje išvadoje nėra jokio šio prieštaravimo teisėtumo vertinimo, reikia konstatuoti, kad PV argumentai grindžiami klaidingu šio skundžiamo sprendimo sakinio aiškinimu, todėl turi būti atmesti kaip nepagrįsti.
- 94 Antra, dėl klaidų, kurias Bendrasis Teismas neva padarė skundžiamo sprendimo 192 punkte, reikia pažymėti, kad PV argumentai dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų 11a straipsnio pažeidimo susiję su drausmine procedūra CMS 17/025 ir 2019 m. spalio 21 d. sprendimu nušalinti nuo pareigų.
- 95 Kaip pažymėta šio sprendimo 86 punkte, reikalavimą panaikinti šią drausminę procedūrą Bendrasis Teismas pripažino nepriimtinu, o PV apeliaciniame skunde šio vertinimo neginčijo. Be to, PV reikalavimuose, kurie pateikti ieškiniuose bylose T-786/16 ir T-224/18, 2019 m. spalio 21 d. sprendimas nušalinti nuo pareigų nenurodytas.
- 96 Taigi argumentai, grindžiami Bendrojo Teismo to sprendimo 192 punkte padaryta teisės klaida, yra nereikšmingi.
- 97 Darytina išvada, kad antrasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

- 98 Trečiajame pagrinde PV teigia, kad Bendrasis Teismas „iškreipė faktines aplinkybes dėl neveikimo“ ir pažeidė Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnyje nustatytą pareigą motyvuoti, nes nenagrinėjo *fraus omnia corrumpit* principo taikymo drausminei procedūrai CMS 17/025 dėl to, kad per šią procedūrą buvo naudojamas sprendimas su suklastotu parašu.
- 99 Šio principo nagrinėjimas turėjo paskatinti Bendrąjį Teismą panaikinti administracinį tyrimą, drausminę procedūrą CMS 17/025 ir kelis sprendimus dėl PV darbo užmokesčio.
- 100 Komisija teigia, kad trečiasis pagrindas turi būti atmestas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 101 Reikia priminti, kad pagal šio sprendimo 84 punkte nurodytą Teisingumo Teismo jurisprudenciją apeliaciniame skunde šalis negali Teisingumo Teisme pirmą kartą nurodyti pagrindų ar argumentų, kurie nebuvo nurodyti Bendrajame Teisme.
- 102 Nagrinėjamu atveju PV pirmojoje instancijoje *fraus omnia corrumpit* principu rėmėsi tik dėl drausminės procedūros CMS 17/025. Todėl apeliacinio skundo trečiasis pagrindas turi būti laikomas nepriimtiniu tiek, kiek jame Bendrajam Teismui priekaištaujama dėl to, kad šis netaikė minėto principo sprendimams dėl PV darbo užmokesčio.
- 103 Kalbant apie drausminę procedūrą CMS 17/025, pažymėtina, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 86 punkte, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 94 punkte reikalavimą panaikinti šią drausminę procedūrą pripažino nepriimtiniu, o apeliaciniame skunde šis vertinimas nebuvo ginčijamas. Todėl Bendrajam Teismui negalima pagrįstai priekaištauti dėl to, kad *fraus omnia corrumpit* principo taikymo klausimu jis nepriėmė sprendimo dėl esmės. Taigi PV argumentas, grindžiamas tuo, kad nebuvo priimtas sprendimas dėl *fraus omnia corrumpit* principo taikymo, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 104 Darytina išvada, kad trečiasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl penktojo pagrindo

- 105 Penktajame pagrinde, kurį iš esmės sudaro trys dalys ir kurį reikia nagrinėti po trečiojo pagrindo, PV teigia, kad Bendrasis Teismas padarė kelias klaidas, nes atmetė jo argumentus dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų 59 straipsnio pažeidimo ir dėl to, kad Komisija naudojo suklastotą turinį.

Dėl penktojo pagrindo antros dalies

– Šalių argumentai

- 106 Penktojo pagrindo antroje dalyje, kurią reikia nagrinėti pirmiausia, PV teigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes ir padarė teisės klaidų, kai skundžiamo sprendimo 112-116 punktuose vertino argumentus, jog tai, kad Komisija naudojo suklastotą turinį – institucijos medicinos tarnybos pareigūno pateiktą medicininę išvadą, reiškia, kad nėra ginčijamų aktų.
- 107 Pirma, to sprendimo 114 punkte Bendrasis Teismas negalėjo pagrįstai konstatuoti, jog tai, kad tam tikri raštai dėl neatvykimo į medicininį patikrinimą buvo pavadinti „medicininėmis išvadomis“, lėmė redakcinio pobūdžio klaidą dėl neapsižiūrėjimo. PV teigia, kad, atsižvelgiant į Komisijos medicinos tarnybos pareigūno pateiktų medicininių išvadų skaičių, tai negali būti neapsižiūrėjimas. Priešingai, šio gydytojo elgesys turėtų būti laikomas tyčiniu.
- 108 Antra, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai tame 114 punkte konstatavo, kad ši redakcinio pobūdžio klaidą vėliau buvo išsiaiškinta ir ištaisyta. PV tvirtina, kad aptariamose medicininės išvados nebuvo ištaisytos, todėl nurodytas neteisėtumas išlieka. Be to, Bendrasis Teismas nepaaiškino, kaip šios medicininės išvados buvo ištaisytos.
- 109 Dėl šios teisės klaidos Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 115 ir 116 punktuose klaidingai nusprendė, kad nurodyti pažeidimai nėra tokie akivaizdūs ir sunkūs, kad ginčijamus aktus būtų galima pripažinti neegzistuojančiais.
- 110 Trečia, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, to sprendimo 114 punkte nusprendęs, kad medicinos tarnybos pareigūno raštas dėl neatvykimo į medicininį patikrinimą nėra asmens nenaudai priimtas aktas ir kad tokio rašto negalima ginčyti pasitelkiant nepriklausomą gydytoją, kaip nurodyta Pareigūnų tarnybos nuostatų 59 straipsnio 1 dalies penktoje pastraipoje. Kiek tai susiję su ginčijamomis medicinos tarnybos pareigūno išvadomis ir ginčijamais raštais, pažymėtina, kad abi pagal šią nuostatą reikalaujamos sąlygos, t. y. medicininės išvados buvimas ir mediciniškai nepagrįstas šios išvados pobūdis, yra įvykdytos. Taigi šie aktai turi būti panaikinti, nes medicinos tarnybos pareigūnas, nenurodęs motyvų, atmetė PV pateiktus prašymus dėl nepriklausomo gydytojo pasitelkimo.
- 111 Komisija teigia, kad penktojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 112 Dėl teisės klaidų, kurias Bendrasis Teismas, kaip teigiama, padarė skundžiamo sprendimo 114 punkte, reikia priminti: iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, aktai, kuriuos galima ginčyti, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, yra bet kokios institucijų priimtose nuostatos, neatsižvelgiant į jų formą, kuriomis siekiama sukelti privalomų teisinių pasekmių (2021 m. spalio 6 d. Sprendimo *Tognoli ir kt. / Parlamentas*, C-431/20 P, EU:C:2021:807, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 113 Teisingumo Teismas taip pat paaikškino, kad tarpinės priemonės, kuriomis, vykstant kelių etapų procedūrai, siekiama parengti galutinį sprendimą, iš principo nėra aktai, dėl kurių būtų galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo (2021 m. spalio 6 d. Sprendimo *Tognoli ir kt. / Parlamentas*, C-431/20 P, EU:C:2021:807, 35 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 114 Kaip skundžiamo sprendimo 114 punkte iš esmės pažymėjo Bendrasis Teismas, nagrinėjamu atveju medicinos tarnybos pareigūno raštai dėl neatvykimo į medicininį patikrinimą yra savarankiškų teisinių pasekmių neturinčios tarpinės priemonės, kurios prireikus gali būti ginčijamos pareiškiant ieškinius dėl jų pagrindu priimtų sprendimų.
- 115 Darytina išvada, kad PV teiginys, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai tame 114 punkte nusprendė, kad raštas dėl neatvykimo į medicininį patikrinimą nėra asmens nenaudai priimtas aktas, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 116 Be to, kadangi iš to, kas išdėstyta, matyti, kad raštai dėl neatvykimo į medicininį patikrinimą nėra aktai, kuriuos galima ginčyti, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, PV argumentą, grindžiamą Pareigūnų tarnybos nuostatų 59 straipsnio 1 dalies penktos pastraipos pažeidimu, bet kuriuo atveju reikia atmesti kaip nereikšmingą.
- 117 Tas pats pasakytina apie kitas teisės klaidas, kurias PV nurodė penktojo pagrindo antroje dalyje.
- 118 Iš tiesų, net darant prielaidą, kad skundžiamo sprendimo 114 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad redakcinio pobūdžio klaida, susijusi su tam tikrais raštais dėl neatvykimo į medicininį patikrinimą, buvo išaiškinta ir ištaisyta, reikia pažymėti, pirma, kad šie raštai dėl neatvykimo į medicininį patikrinimą savaime nėra aktai, kuriuos galima ginčyti, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, ir, antra, kad tokia klaida, kiek tai susiję su ginčijamais aktais, priimtais dėl šių raštų dėl neatvykimo į medicininį patikrinimą, negali paneigti to sprendimo 115 punkte Bendrojo Teismo padarytos išvados, kad akivaizdumo ir sunkumo riba, kurios reikalaujama tam, kad šie aktai taptų neegzistuojantys, nebuvo pasiekta.
- 119 Darytina išvada, kad penktojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

Dėl penktojo pagrindo trečios dalies

– Šalių argumentai

- 120 Penktojo pagrindo trečioje dalyje PV ginčija skundžiamo sprendimo 112 ir 113 punktus, kuriuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad nėra administracinių sprendimų, kuriuos PV laikė suklastotu turiniu, sąrašo. PV tvirtina pateikęs Bendrajam Teismui sprendimų, kuriuos prašo panaikinti, sąrašą. Be to, bet koks administracinis sprendimas atmesti prašymą arba asmens nenaudai priimtas administracinis sprendimas, grindžiami nepateisinamo neatvykimo į darbą konstatavimu, turi būti laikomi suklastotu turiniu, nes visi PV neatvykimo į darbą atvejai buvo pateisinti nedarbingumo pažymėjimais.
- 121 Komisija mano, kad penktojo pagrindo trečia dalis turi būti atmesta.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 122 Pirma, PV argumentas, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 112 ir 113 punktuose jam priekaištavo nepateikus dokumentų, kuriuos jis laiko suklastotu turiniu, sąrašo, turi būti atmestas kaip nepagrįstas, nes grindžiamas klaidingu šių punktų supratimu.
- 123 Skundžiamo sprendimo 112 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad PV turi kiekvieno ginčijamo akto atveju įrodyti, kaip tai, kad Komisija tariamai naudojo suklastotą turinį, lėmė akto neteisėtumą, kurio sunkumas toks akivaizdus, kad Sąjungos teisės sistema negali jo toleruoti. Toliau to sprendimo 113 punkte jis konstatavo, kad PV šiuo klausimu pateikė tik bendrą teiginių, todėl minėto sprendimo 115 punkte jis buvo priverstas nuspręsti, kad akivaizdumo ir sunkumo riba, kuri lemtų akto nebuvimą, nebuvo pasiekta.
- 124 Taip nusprenddamas Bendrasis Teismas konstatavo, kad iš PV argumentų nematyti, jog buvo pasiekta reikiama akivaizdumo ir sunkumo riba, tačiau nesiremta tuo, kad PV nepateikė aktų, kuriuos laiko suklastotu turiniu, sąrašo.
- 125 Antra, PV argumentai, grindžiami nedarbingumo pažymėjimų turiniu, pagal šio sprendimo 77 punkte nurodytą jurisprudenciją yra nepriimtini, nes susiję su Bendrojo Teismo atliktu faktinių aplinkybių vertinimu, o PV nenurodo, kad įrodymai šiuo klausimu buvo iškraipyti.
- 126 Darytina išvada, kad penktojo pagrindo trečia dalis turi būti atmesta kaip iš dalies nepagrįsta ir iš dalies nepriimtina.

Dėl penktojo pagrindo pirmos dalies

– *Šalių argumentai*

- 127 Penktojo pagrindo pirmoje dalyje, kurią reikia nagrinėti trečią eilėje, PV teigia, pirma, kad skundžiamo sprendimo 226 punkte Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes.
- 128 Viena vertus, Bendrasis Teismas konstatavo, kad PV neatvykimas į kontrolinius patikrinimus buvo mediciniškai nepateisinamas, nors PV neatvykimo į darbą atvejai buvo pateisinti jį gydžiusio gydytojo pažymomis; jis buvo įpareigojęs vengti bet kokio kontakto su savo darbo aplinka, o tai apima ir Komisijos sveikatos tikrinimo tarnybą. Be to, ši institucija, PV teigimu, galėjo organizuoti sveikatos patikrinimą namuose, tačiau to nepadarė.
- 129 Kita vertus, Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, nes nepažymėjo, kad aštuoni kvietimai atlikti sveikatos patikrinimą buvo išsiųsti pavėluotai; PV juos gavo po atitinkamo patikrinimo datos. Iš to matyti, kad skundžiamo sprendimo 220 punkte pateiktas vertinimas, pagal kurį PV dėl savo kaltės neatvyko pasitikrinti sveikatos, yra klaidingas, kiek tai susiję su šiais aštuoniais kvietimais.
- 130 Antra, 2014 m. birželio 27 d. ir spalio 10 d. medicininės išvados, pagal kurias PV galėjo grįžti į darbą, tikriausiai buvo pagrįstos iš Vertimo žodžiu GD gautais nurodymais, todėl tai yra aktyvus prisidėjimas prie psichologinio priekabiavimo, nuo kurio nukentėjo PV, ir profesinės etikos taisyklių bei atsargumo principo pažeidimas.

- 131 Be to, PV teigimu, Bendrasis Teismas neišnagrinėjo Komisijos medicinos tarnybos pareigūno pateiktų išvadų neteisėtumo klausimo. Iš tiesų šios medicininės išvados yra suklustotas turinys. Viena vertus, jose tvirtinama, kad PV neatvykimo į darbą atvejais buvo nepateisinti, nors jis pateikė savo gydančio gydytojo išduotus nedarbingumo pažymėjimus. Kita vertus, jie nėra pagrįsti jokių medicininiu patikrinimu. Be to, nesant medicininio patikrinimo, išvada dėl neteisėto neatvykimo į darbą iki nustatyto termino ateityje praranda bet kokią reikšmę, nes tokia išvada nėra pagrįsta darbingumo vertinimu.
- 132 Trečia, Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, nes nekonstatavo, kad nėra nepriklausomų gydytojų sąrašo, kuris turėjo būti sudarytas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 59 straipsnio 6 dalį.
- 133 Komisija mano, kad penktojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 134 Pirma, kadangi PV tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, nes klaidingai išaiškino jį gydančio gydytojo išduotas pažymas, reikia pažymėti: nors įrodymų iškraipymas gali pasireikšti priešingu dokumento turiniui išaiškinimu, norint nustatyti tokį iškraipymą nepakanka įrodyti, kad dokumentas galėjo būti aiškinamas kitaip, nei jį išaiškino Bendrasis Teismas. Tam reikia įrodyti, kad Bendrasis Teismas akivaizdžiai viršijo šio dokumento protingo vertinimo ribas, visų pirma aiškindamas jį priešingai jo turiniui (2021 m. vasario 25 d. Sprendimo *Dalli / Komisija*, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 139 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).
- 135 Negalima atmesti galimybės, kad PV pateiktas gydytojo pažymas, kuriose, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 219 punkte, reikalaujama, kad PV vengtų „bet kokio kontakto su savo darbo aplinka <...>, kad išvengtų antro perdegimo darbe“, būtų galima aiškinti taip, kad PV gydantis gydytojas nusprendė, jog jis neturi atlikti Komisijos organizuojamo sveikatos patikrinimo; vis dėlto Bendrasis Teismas akivaizdžiai neviršijo šių dokumentų protingo vertinimo ribų, kai tame 219 punkte nusprendė, kad medicinos tarnyba nėra PV darbo aplinka, todėl šios medicininės pažymos nesuteikia PV teisės nedalyvauti Komisijos organizuojamose medicininiuose patikrinimuose.
- 136 Taigi argumentai, grindžiami minėtų dokumentų iškraipymu, turi būti atmesti kaip nepagrįsti.
- 137 Antra, argumentai, kuriais PV, viena vertus, priekaištauja Komisijai, kad ši neatliko sveikatos patikrinimo jo namuose, pavėluotai išsiuntė kai kuriuos kvietimus atlikti sveikatos patikrinimą ir tariamai pateikė nurodymus Komisijos medicinos tarnybos pareigūnui dėl tam tikrų medicininių išvadų parengimo, ir, kita vertus, remiasi tuo, kad nėra nepriklausomų gydytojų sąrašo, pagal šio sprendimo 84 punkte nurodytą Teisingumo Teismo jurisprudenciją turi būti atmesti kaip nepriimtini, nes PV Bendrajame Teisme jų nenurodė.
- 138 Trečia, kadangi argumentas dėl skundžiamo sprendimo 114 punkto, kad medicinos tarnybos pareigūno raštas dėl neatvykimo į medicininių patikrinimą nėra asmens nenaudai priimtas aktas, šio sprendimo 115 punkte buvo atmestas kaip nepagrįstas, argumentai, susiję su raštais dėl neatvykimo į medicininių patikrinimą, bet kuriuo atveju turi būti atmesti kaip nereikšmingi.
- 139 Taigi penktojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta kaip iš dalies nepagrįsta ir iš dalies nepriimtina.
- 140 Vadinasi, reikia atmesti visą penktąjį pagrindą.

Dėl šeštojo pagrindo

Šalių argumentai

- 141 Šeštajame pagrinde PV tvirtina, pirma, kad Bendrasis Teismas iškraipė bylos medžiagą, kai skundžiamo sprendimo 237 punkte konstatavo, kad nebuvo laikytasi administracinio skundo ir paskesnio ieškinio atitikties taisyklės, kiek tai susiję su pagrindu, grindžiamu Belgijos teisėje taikomo *exceptio non adimpleti contractus* pažeidimu, nors šis pagrindas buvo nurodytas skunde R/413/17.
- 142 Antra, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 239 punkte nusprendė, kad Belgijos teisėje įtvirtintas *exceptio non adimpleti contractus* nagrinėjamu atveju netaikomas. PV tvirtina, kad šis principas bendrai taikomas dvišaliuose santykiuose.
- 143 Trečia, skundžiamo sprendimo 241 punkte Bendrasis Teismas, „pakeisdamas“ įvykių chronologiją, atmetė argumentus, kuriems pagrįsti PV rėmėsi minėtu principu. To sprendimo 240 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad PV, siekdamas pateisinti atsisakymą pereiti į Vertimo žodžiu GD, rėmėsi vėlesniu sprendimu, nors šiuo tikslu PV nurodytas įvykis įvyko anksčiau, nei jis atsisakė tai padaryti.
- 144 Komisija teigia, kad šeštasis pagrindas turi būti atmestas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 145 Pirma, dėl teisės klaidos, kurią Bendrasis Teismas, kaip teigiama, padarė skundžiamo sprendimo 239 punkte, reikia konstatuoti, kad tas teismas nurodytame punkte teisingai konstatavo, jog Belgijos teisėje įtvirtintas *exceptio non adimpleti contractus* pareigūno ir jo institucijos santykiuose netaikomas.
- 146 Pareigūno ir jo institucijos darbo santykiai yra statutinio pobūdžio. Todėl jiems taikoma Sąjungos teisė. Vis dėlto Belgijos teisėje įtvirtintas *exceptio non adimpleti contractus* yra Belgijos civilinės teisės principas, kuris, PV teigimu, taikytinas sutartiniais santykiams. Kadangi taikytinose Sąjungos teisės nuostatose nėra aiškos nuorodos, tokiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad toks principas taikomas pareigūno ir jo institucijos darbo santykiams.
- 147 Taigi šis argumentas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 148 Antra, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, net darant prielaidą, kad, pirma, Bendrasis Teismas iškraipė bylos medžiagą, kai konstatavo, kad PV skunde R/413/17 nenurodė pagrindo, grindžiamo Belgijos teisėje įtvirtinto *exceptio non adimpleti contractus* pažeidimu, ir, antra, kad tas teismas „pakeitė“ įvykių chronologiją, tokios klaidos neturi įtakos sprendimui atmesti pagrindą, grindžiamą minėto principo pažeidimu, skundžiamo sprendimo 241 punkte.
- 149 Taigi PV argumentai, grindžiami bylos medžiagos ir įvykių chronologijos iškraipymu, bet kuriuo atveju yra nereikšmingi.
- 150 Darytina išvada, kad šeštasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl septintojo pagrindo

Šalių argumentai

- 151 Septintajame pagrinde PV teigia, pirma, kad Bendrasis Teismas iškraipė 2016 m. rugsėjo 21 d. PMO išankstinį informacinį raštą, kai skundžiamo sprendimo 20 punkte konstatavo, kad šiame rašte nurodyta skolos suma yra 42 704,74 EUR, nors iš lentelės, pridėtos prie pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio byloje T-786/16, matyti, kad šios skolos suma yra 58 837,20 EUR.
- 152 Antra, Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, nes neatsižvelgė į šios lentelės, kurioje nurodytos neegzistuojančios skolos, klaidingą pobūdį. Šiuo klausimu PV teigia, kad PMO pažeidė pareigą motyvuoti, numatytą Chartijos 41 straipsnyje ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 25 straipsnyje, nes nepateikė jokio pateisinamojo dokumento, pagrindžiančio išskaitas iš darbo užmokesčio už šias skolas. Be to, 2016 m. rugsėjo 15 d. sprendime dėl išskaitų iš darbo užmokesčio yra suklustotas parašas, dėl kurio Bendrasis Teismas turėjo taikyti *fraus omnia corrumpit* principą. Dėl šių iškraipymų Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 165 ir 206 punktuose padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad skolos buvo nustatytos tinkamai, nors bendra 58 837,20 EUR skola buvo pagrįsta neteisėtumais.
- 153 Šiuo klausimu PV taip pat nurodo, kad buvo pažeista jo teisė į gynybą, nes jis negalėjo ginčyti šių skolų dėl to, kad PMO pažeidė pareigą motyvuoti.
- 154 Komisija tvirtina, kad septintasis pagrindas turi būti atmestas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 155 Pirma, dėl tariamo 2016 m. rugsėjo 21 d. PMO išankstinio informacinio rašto iškraipymo reikia priminti: nors pagal šio sprendimo 134 punkte nurodytą jurisprudenciją įrodymų iškraipymas gali pasireikšti priešingu dokumento turiniui išaiškinimu, norint nustatyti tokį iškraipymą nepakanka įrodyti, kad dokumentas galėjo būti aiškinamas kitaip, nei jį išaiškino Bendrasis Teismas. Šiuo tikslu būtina įrodyti, kad Bendrasis Teismas akivaizdžiai viršijo šio dokumento proto vertinimo ribas, aiškindamas jį priešingai jo turiniui.
- 156 Nagrinėjamu atveju 2016 m. rugsėjo 21 d. PMO išankstiniame informaciniame rašte, kuris pridėtas prie pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio byloje T-786/16 ir į kurį Bendrasis Teismas daro nuorodą skundžiamo sprendimo 20 punkte, nurodyta 42 704,74 EUR skola. Be to, ta pati suma nurodyta prie minėto rašto pridėtos lentelės, kuri taip pat pridėta prie pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio, skiltyje „likusi mokėtina suma“.
- 157 Taigi skundžiamo sprendimo 20 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, kad tame rašte nurodyta skolos suma yra 42 704,74 EUR, atsižvelgiant į lentelę, kurią pateikė PV, nėra akivaizdžiai neteisinga.
- 158 Vadinasi, PV argumentas, grindžiamas šios lentelės iškraipymu, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 159 Antra, remiantis šio sprendimo 84 punkte priminta Teisingumo Teismo jurisprudencija, argumentai, susiję su minėtos lentelės klaidingu pobūdžiu ir PV teisės į gynybą pažeidimu, yra nepriimtini, nes nebuvo pateikti Bendrajame Teisme.

- 160 PV teiginys, kad Bendrasis Teismas dėl tariamai suklastoto parašo, esančio 2016 m. rugsėjo 15 d. sprendime dėl išskaitų iš darbo užmokesčio, turėjo taikyti *fraus omnia corrumpit* principą, dėl šio sprendimo 84-86 punktuose nurodytų priežasčių turi būti atmestas kaip nepagrįstas, kiek tai susiję su drausmine procedūra CMS 17/025, ir kaip nepriimtinas, kiek tai susiję su kitais ginčijamais aktais, nurodytais apeliacinio skundo septintajame pagrinde.
- 161 Taigi PV argumentai, grindžiami teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas, kaip teigiama, padarė skundžiamo sprendimo 165 ir 206 punktuose dėl iškraipymų, kuriuos PV nurodė septintajame pagrinde, turi būti atmesti kaip nepagrįsti.
- 162 Darytina išvada, kad septintasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl ketvirtojo pagrindo

Šalių argumentai

- 163 Ketvirtajame pagrinde, kurį reikia nagrinėti septintą eilėje, PV visų pirma teigia, kad skundžiamo sprendimo 6, 8, 17, 20, 54, 147, 162, 163, 164, 166, 173, 205, 206, 242 ir 246 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė ir „pakeitė“ įvairius įrodymus, kuriais remdamasis klaidingai nusprendė, kad psichologinis priekabiavimas neįrodytas.
- 164 Pirma, PV priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis nepaminėjo psichologinio priekabiavimo, kurį PV patyrė Biudžeto GD laikotarpiu nuo 2010 m. liepos mėn. iki 2011 m. gruodžio mėn.; priekabiavimas buvo nustatytas PV psichiatro ekspertizės ataskaitose.
- 165 Antra, Bendrasis Teismas turėjo atsižvelgti į tai, kad Žmogiškųjų išteklių ir saugumo GD patvirtino ir rekomendavo taikyti atitolinimo priemones, kurias pasiūlė PV pasitikėjimą turintis asmuo, į kurį PV kreipėsi savo darbo Vertimo žodžiu GD laikotarpiu, ir į šio GD atsisakymą jas vykdyti.
- 166 Trečia, Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 242 punkte nusprendė, kad su PV patirtu psichologiniu priekabiavimu susijusių faktinių aplinkybių, kurias jis nurodė savo rašytiniuose pareiškimuose, nepatvirtino liudininkai, nors PV pateikė dviejų buvusių kolegų, kurie šiuos faktus patvirtino, liudijimus.
- 167 Ketvirta, Bendrasis Teismas „pakeitė“ PV teiginius, be kita ko, to sprendimo 6, 17, 20 ir 54 punktuose pavartojęs žodžius „teigiantis“ arba „tariamai“, kiek tai susiję su PV teiginiais, ir taip leido suprasti, kad šie teiginiai yra klaidingi arba pateikti nesąžiningai.
- 168 Tas pats pasakytina apie minėto sprendimo 166 punkte esantį vertinimą, kad Vertimo žodžiu GD nenustatyta jokie psichologinio priekabiavimo.
- 169 Penkta, Bendrasis Teismas „pakeitė“ medicininių ataskaitų, kurias pateikė PV, turinį, kai to paties sprendimo 164 punkte nusprendė, kad šios medicininės ataskaitos neleidžia nustatyti, jog PV sutrikimai kilo dėl psichologinio priekabiavimo.
- 170 Tas pats pasakytina apie skundžiamo sprendimo 205 punkte pateiktą konstatavimą, kad PV nepateikė jokių įrodymų dėl nurodyto psichologinio priekabiavimo Vertimo žodžiu GD.

- 171 Šešta, Bendrasis Teismas sąmoningai neatsižvelgė į kitus psichologinio priekabiavimo, kurį PV patyrė Vertimo raštu GD, įrodymus, be kita ko, į vieno iš susijusių asmenų prisipažinimus, ir Belgijos ikiteisminio tyrimo teisėjo sprendimą laikyti šį asmenį įtariamuoju, todėl to sprendimo 173 punkte jis klaidingai nusprendė, kad psichologinio priekabiavimo faktai, kuriuos nurodė PV, nebuvo pakankamai teisiškai įrodyti.
- 172 Faktinės aplinkybės taip pat buvo iškraipytos minėto sprendimo 163 punkte, kuriame Bendrasis Teismas nusprendė, kad PV gydančio gydytojo medicininės ataskaitos pačios savaime neįrodo psichologinio priekabiavimo buvimo, ir to paties sprendimo 206 punkte, kuriame Bendrasis Teismas nusprendė, jog PV nepateikė jokių įrodymų, leidžiančių daryti išvadą, kad Vertimo žodžiu GD prie jo buvo kaip nors psichologiškai priekabiauama, ir kad nepateisinamo neatvykimo į darbą atvejai, dėl kurių buvo priimti ginčijami sprendimai, nebuvo tokio skundžiamo priekabiavimo pasekmė.
- 173 Septinta, skundžiamo sprendimo 8 ir 162 punktuose Bendrasis Teismas turėjo atsižvelgti į tai, kad sprendimas atmesti PV skundą, pateiktą dėl atsisakymo imtis prašomų atitolinimo priemonių, grindžiamas tyčiniu Vertimo žodžiu GD nutylėjimu, nes šias atitolinimo priemones GD atsisakė taikyti prieš parengiant vidaus tyrimo ataskaitą, kurioje nuspręsta, kad priekabiavimo nebuvo.
- 174 Be to, Bendrasis Teismas padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai to sprendimo 162 punkte konstatavo, kad sprendimas atmesti 2014 m. gruodžio 23 d. pateiktą pagalbos prašymą tapo galutinis. Priekabiavimas yra netinkamas elgesys, kuris yra ilgalaikio pobūdžio ir dėl to nebūtinai baigiasi sprendimo atmesti pagalbos prašymą priėmimo dieną.
- 175 Aštunta, Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, kai minėto sprendimo 147 punkte konstatavo, kad PV nepateikė jokių įrodymų, leidžiančių daryti išvadą, jog paskyrimų tarnyba reikalavo įrodyti piktavališkus tariamų priekabautojų ketinimus, nors ši aplinkybė buvo patvirtinta raštu, kurį PV gavo 2019 m. gruodžio 12 d.
- 176 Be to, Bendrasis Teismas iškraipė tikrovę, kai skundžiamo sprendimo 246 punkte nusprendė, kad tam tikro elgesio – net jeigu jis gali atrodyti netinkamas – nepakanka, kad jį būtų galima laikyti priekabiavimu.
- 177 PV teigimu, Bendrasis Teismas taip pat padarė teisės klaidą, nes, atsižvelgdamas į jo pateiktą informaciją psichologiniam priekabiavimui įrodyti, nepripažino, kad prašymų pakeisti darbo vietą ir aptariamų pagalbos prašymų atmetimas reiškia Chartijos 1, 3, 4 ir 31 straipsnių, taip pat Pareigūnų tarnybos nuostatų 1e ir 12a straipsnių pažeidimą.
- 178 Galiausiai PV tvirtina, kad Bendrasis Teismas turėjo panaikinti sprendimus dėl jo pateiktų pagalbos prašymų atmetimo, nes buvo pažeista Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtinta jo teisė būti išklausytas. Jeigu PV būtų buvęs išklausytas, jis būtų galėjęs pateikti su psichologiniu priekabiavimu, kurį patyrė Vertimo žodžiu GD, susijusių baudžiamųjų tyrimų rezultatus, dėl ko paskyrimų tarnyba būtų galėjusi imtis atitolinimo priemonių.
- 179 Komisija mano, kad ketvirtasis pagrindas turi būti atmestas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 180 Pirmiausia reikia išnagrinėti iškraipymus ir „pakeitimus“, kuriuos PV nurodė ketvirtajame pagrinde.

- 181 Pirma, dėl PV argumentų, kad Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime nepaminėjo priekabavimo, kurį PV teigė patyręs Biudžeto DG, reikia pažymėti, viena vertus, kad tas teismas skundžiamo sprendimo 150 punkte konstatavo, kad PV teigia, jog nuo 2008 m. rugsėjo 1 d. prie jo buvo nuolat priekabiuojama ir kad jis patyrė įvairių atskirų psichologinio priekabavimo atvejų trijuose skirtinguose generaliniuose direktoratuose, tarp kurių, kaip matyti iš to sprendimo 3 ir 4 punktų, yra Biudžeto GD, kuriame PV dirbo laikotarpiu nuo 2009 m. spalio 1 d. iki 2013 m. kovo 31 d.
- 182 Kita vertus, iš minėto sprendimo 155 punkto, kuris apeliaciniame skunde nekritikuotas, matyti, kad PV teiginio, jog jo vadovai psichologiškai priekabiavo, nepakanka siekiant įrodyti, kad kiekvienas šių asmenų priimtas aktas yra neteisėtas, ir norint įrodyti šį neteisėtumą buvo būtina, jog PV įrodytų veiksmų, esančių psichologiniu priekabavimu, poveikį kiekvieno ginčijamo sprendimo turiniui.
- 183 Vis dėlto nė vienas iš skundžiamo sprendimo 129 ir 130 punktuose nurodytų ginčijamų aktų nebuvo priimtas laikotarpiu, kuriuo PV dirbo Biudžeto GD.
- 184 Taigi Bendrasis Teismas netiesiogiai, bet neišvengiamai nusprendė, kad PV neįrodė, kokią įtaką nurodytas priekabavimas Biudžeto GD turėjo jo pareikštų ieškinių dėl panaikinimo nagrinėjimui. Todėl Bendrajam Teismui negalima priekaištauti dėl to, kad jis nepripažino psichologinio priekabavimo šiame GD.
- 185 Antra, dėl Žmogiškųjų išteklių ir saugumo GD pozicijos dėl atitolinimo priemonių, kurias pasiūlė PV pasitikėjimą turintis asmuo, į kurį PV kreipėsi savo darbo Vertimo žodžiu GD laikotarpiu, reikia priminti, kad pagal šio sprendimo 78 punkte nurodytą Teisingumo Teismo jurisprudenciją jeigu apeliantas tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, jis turi aiškiai nurodyti, kokius įrodymus tas teismas iškraipė, taip pat įrodyti nagrinėjimo klaidas, dėl kurių Bendrasis Teismas, atlikdamas vertinimą, šitaip iškraipė įrodymus.
- 186 Reikia pažymėti, kad savo argumentuose PV nenurodo jokios skundžiamame sprendime Bendrojo Teismo padarytos išvados, kurioje, remiantis dokumentu, kurį PV nurodo, būtų iškraipytos faktinės aplinkybės ar įrodymai, todėl šie argumentai turi būti atmesti kaip nepriimtini.
- 187 Trečia, dėl tariamo psichologinio priekabavimo Vertimo raštu GD PV nurodo kelis pirmojoje instancijoje pateiktus dokumentus.
- 188 Vis dėlto, nurodydamas šiuos dokumentus, į kuriuos Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime tariamai neatsižvelgė, PV ne siekia įrodyti, kad tas teismas skundžiamo sprendimo 173 punkte iškraipė faktines aplinkybes ar padarė teisės klaidą, bet prašo Teisingumo Teismo iš naujo įvertinti šiuos įrodymus, o tai nepriklauso jo kompetencijai.
- 189 Ketvirta, grįsdamas argumentą, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 147 punkte atmetė teiginį, kad paskyrimų tarnyba reikalavo įrodyti piktavališkus tariamų priekabautojų ketinimus, PV nurodo raštą, kurį, kaip teigia, gavo 2019 m. gruodžio 12 d. Vis dėlto, kadangi šis raštas Bendrajam Teismui nebuvo pateiktas, šis argumentas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 190 Penkta, dėl argumentų, susijusių su faktinių aplinkybių iškraipymu (Bendrasis Teismas tai neva padarė skundžiamo sprendimo 242 punkte), pažymėtina, kad jie turi būti atmesti kaip bet kuriuo atveju nereikšmingi.

- 191 Iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad dėl Bendrojo Teismo sprendimo perteklinių motyvų pateikti argumentai negali lemti to sprendimo panaikinimo, todėl yra nereikšmingi (2019 m. spalio 2 d. Sprendimo *Crédit mutuel Arkéa / ECB*, C-152/18 P ir C-153/18 P, EU:C:2019:810, 68 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 192 Kadangi Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 135-241 punktuose atmetė visus pagrindus, kuriuos PV nurodė siekdamas pagrįsti ieškinį dėl panaikinimo, to sprendimo 242 punkte esantys teiginiai negali paneigti to atmetimo. Todėl šie teiginiai turi būti laikomi pertekliniais motyvais.
- 193 Šešta, PV argumentas, kad Bendrasis Teismas – kiek tai susiję su tuo, ką pasakė PV – pavartojo žodžius „teigiantis“ ir „tariamai“, grindžiamas klaidingu minėto sprendimo aiškinimu, nes vartojant šiuos žodžius siekiama tik paaiškinti, kad aplinkybės, su kuriomis šie teiginiai susiję, yra teiginiai, tačiau nepateikiama jokie vertinimo dėl jų pagrįstumo ar juos pateikusio asmens sąžiningumo. Todėl šis argumentas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 194 Kadangi PV argumentai, grindžiami tyčiniu Vertimo žodžiu GD nutylėjimu ir PV teisės būti išklausytam pažeidimu, nebuvo nurodyti pirmojoje instancijoje, pagal šio sprendimo 84 punkte primintą Teisingumo Teismo jurisprudenciją jie turi būti atmesti kaip nepriimtini.
- 195 Septinta, dėl tariamų iškraipymų skundžiamo sprendimo 163, 164, 166, 205, 206 ir 246 punktuose pakanka konstatuoti, kad PV neįrodė, jog šiuose punktuose Bendrojo Teismo atliktas faktinių aplinkybių ar įrodymų vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas.
- 196 Aštunta, dėl argumento, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida, kurią Bendrasis Teismas tariamai padarė skundžiamo sprendimo 162 punkte, reikia pažymėti, kad to sprendimo 163-165 punktuose nurodytų motyvų, kurių, kaip pažymėta šio sprendimo 161 ir 195 punktuose, PV apeliaciniame skunde tinkamai neginčijo, pakanka, kad būtų pateisintas skundžiamo sprendimo 173 punkte pateiktas vertinimas, jog PV pakankamai teisiškai neįrodė nurodytų psichologinio priekabiavimo tame Vertimo žodžiu GD skyriuje faktų.
- 197 Darytina išvada, kad skundžiamo sprendimo 162 punkte nurodytas motyvas, kuriuo siekiama pagrįsti tą patį vertinimą, yra perteklinis, palyginti su jo 163-165 punktais.
- 198 Taigi PV argumentai dėl skundžiamo sprendimo 162 punkto pagal šio sprendimo 191 punkte nurodytą jurisprudenciją yra nereikšmingi.
- 199 Be to, reikia priminti, kad iš SESV 256 straipsnio, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos, Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punkto ir 169 straipsnio matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, dalys ir šį prašymą konkrečiai pagrindžiantys teisiniai argumentai, antraip apeliacinis skundas arba atitinkamas jo pagrindas bus nepriimtini (2022 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *ABLV Bank / BPV*, C-202/21 P, EU:C:2022:734, 34 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 200 Taigi šių reikalavimų neatitinka ir turi būti pripažintas nepriimtinu pagrindas, kurio argumentai nėra pakankamai aiškūs ir tikslūs, kad Teisingumo Teismas galėtų vykdyti teisėtumo kontrolę, be kita ko, dėl to, kad esminės aplinkybės, kuriomis grindžiamas pagrindas, pakankamai nuosekliai ir suprantamai neišplaukia iš šio apeliacinio skundo teksto, kuris šiuo klausimu suformuluotas neaiškiai ir dviprasmiškai (2022 m. kovo 3 d. Sprendimo *WV / EIVT*, C-162/20 P, EU:C:2022:153, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 201 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad PV argumentuose, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nekonstatavo, kad prašymų pakeisti darbo vietą ir pagalbos prašymų atmetimas yra Chartijos 1, 3, 4 ir 31 straipsnių, taip pat Pareigūnų tarnybos nuostatų 1e ir 12a straipsnių pažeidimas, nėra tikslių nuorodų į skundžiamo sprendimo punktus, kuriuose, kaip teigiama, gali būti padaryta tokia teisės klaida. PV taip pat nenurodo teisinių argumentų, konkrečiai pagrindžiančių šį argumentą, todėl jis turi būti pripažintas nepriimtiniu.
- 202 Darytina išvada, kad ketvirtasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl aštuntojo pagrindo

Šalių argumentai

- 203 Aštuntajame pagrinde PV teigia, pirma, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 81 punkte rėmėsi paskyrimų tarnybos atliktu atitinkamų PV ir Komisijos skolų įskaitymu. PV teigimu, atšaukus 2016 m. liepos 26 d. sprendimą nušalinti nuo pareigų, atgaline data išnyko visos to sprendimo pasekmės, visų pirma išvados dėl nepateisinamo neatvykimo į darbą. Tai reiškia, kad po šio atšaukimo skolų raštai ir raštai dėl išskaitų iš darbo užmokesčio nebeturėjo teisinio pagrindo, todėl nebuvo galima atlikti įskaitymo.
- 204 Antra, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 82 punkte nusprendė, kad, kadangi 2016 m. liepos 26 d. sprendimas nušalinti nuo pareigų buvo atšauktas ir jo finansiniai padariniai išnyko prieš pareiškiant ieškinį byloje T-786/16, reikalavimas panaikinti tą sprendimą neturėjo dalyko.
- 205 Paskyrimų tarnyba nekompensavo minėto sprendimo finansinių pasekmių, nes tam buvo būtina, kad PV gautų turtinės ir neturtinės žalos atlyginimą.
- 206 Komisija mano, kad aštuntasis pagrindas turi būti atmestas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 207 Pirma, dėl teisės klaidos, kurią Bendrasis Teismas tariamai padarė skundžiamo sprendimo 81 punkte, reikia pažymėti, kad neatvykimo į darbą, dėl kurio priekaištaujama PV, neteisėtumas nebuvo viena iš 2016 m. liepos 26 d. sprendimo nušalinti nuo pareigų pasekmių. Todėl, priešingai, nei teigia PV, to sprendimo atšaukimas negali pateisinti šių neatvykimo į darbą atvejų. Tai reiškia, kad argumentas, grindžiamas tame 81 punkte Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida, yra nepagrįstas.
- 208 Antra, dėl PV argumentų, susijusių su teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas tariamai padarė skundžiamo sprendimo 82 punkte, reikia pažymėti, kad tame pačiame punkte teismas taip pat nusprendė, kad, kadangi 2016 m. liepos 26 d. sprendimas nušalinti nuo pareigų buvo atšauktas, PV nebeturėjo suinteresuotumo jį ginčyti. Todėl net darant prielaidą, kad Bendrasis Teismas tame 82 punkte klaidingai nusprendė, kad nurodyto sprendimo nušalinti nuo pareigų finansinės pasekmės išnyko prieš pareiškiant ieškinį byloje T-786/16, tokia klaida negali paneigti

skundžiamo sprendimo 85 punkte pateikto Bendrojo Teismo vertinimo, kad reikalavimas panaikinti tą sprendimą yra nepriimtinas. Taigi šie argumentai turi būti atmesti kaip bet kuriuo atveju nereikšmingi.

209 Darytina išvada, kad aštuntasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl devintojo pagrindo

Šalių argumentai

- 210 Devintajame pagrinde PV teigia, pirma, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 25 punkte konstatavo, kad jo darbo santykiai su privačiu darbdaviu prasidėjo 2017 m. liepos mėn., nors šie darbo santykiai prasidėjo 2017 m. birželio 26 d. Šis iškraipymas leido Bendrajam Teismui neatsižvelgti į tai, kad minėti darbo santykiai prasidėjo prieš atšaukiant 2016 m. liepos 26 d. sprendimą nušalinti nuo pareigų.
- 211 Antra, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 170 punkte konstatavo, kad PV turėjo būti grąžintas į Vertimo žodžiu GD po to, kai buvo atšauktas 2016 m. liepos 26 d. sprendimas nušalinti nuo pareigų. Norint jį grąžinti į darbą, būtų reikėję susitarti dėl naujų darbo santykių, nes prieš atšaukiant tą sprendimą PV dirbo pas kitą darbdavį, o tai reiškia, kad prieš grąžinant jį į darbą šiame GD turėjo būti gautas jo sutikimas. Tačiau jis nedavė sutikimo dėl grąžinimo į darbą.
- 212 Komisija taip pat nekompensavo prarasto darbo užmokesčio tuo metu, kai PV po nušalinimo nuo pareigų buvo bedarbis, o tai leido jam taikyti Belgijos teisėje įtvirtintą *exceptio non adimpleti contractus*. Be to, PV neturi techninių įgūdžių, reikalingų vykdyti naujas jam priskirtas pareigas. Taigi Bendrojo Teismo išvada, kad po to, kai buvo atšauktas PV nušalinimas nuo pareigų, jis turėjo grįžti į darbą Vertimo žodžiu GD, taip pat pažeidžia Chartijos 15 straipsnį.
- 213 Trečia, Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, nes nepaminėjo, kad PV pateikė skundą dėl 2019 m. spalio 21 d. sprendimo nušalinti nuo pareigų.
- 214 Komisija teigia, kad devintasis pagrindas turi būti atmestas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 215 Pirma, kiek tai susiję su skundžiamo sprendimo 25 punkte esančiu argumentu dėl ieškinių iškraipymo, reikia konstatuoti, kad PV ieškinio byloje T-786/16 131 punkte ir ieškinio byloje T-224/18 23 punkte nurodė, jog negali grįžti į darbą Vertimo žodžiu GD dėl to, kad nuo 2017 m. liepos mėn. dirba kitur. Taigi PV negali pagrįstai priekaištauti Bendrajam Teismui, kad šis pakartojo šį teiginį skundžiamo sprendimo 25 punkte. Todėl šis argumentas dėl iškraipymo yra nepagrįstas.
- 216 Antra, kiek tai susiję su teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas tariamai padarė skundžiamo sprendimo 170 punkte, pažymėtina, kad tas teismas tame punkte pagrįstai (kadangi akto atšaukimas lemia šio akto pasekmių išnykimą) nusprendė, kad atšaukus 2016 m. liepos 26 d. sprendimą nušalinti nuo pareigų PV buvo pareigūnas, turintis visas su šiuo statusu susijusias teises ir pareigas.

- 217 Taigi PV argumentai, grindžiami teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas tariamai padarė minėtame 170 punkte, turi būti atmesti kaip nepagrįsti.
- 218 Trečia, PV argumentas, kad nebuvo nurodytas skundas, pateiktas dėl 2019 m. spalio 21 d. sprendimo nušalinti nuo pareigų, pagal šio sprendimo 199 ir 200 punktuose nurodytą jurisprudenciją yra nepriimtinas, nes nepaaiškinta, kodėl toks nenurodymas yra faktinių aplinkybių iškraipymas.
- 219 Darytina išvada, kad devintasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl dešimtojo pagrindo

Šalių argumentai

- 220 Dešimtajame pagrinde PV papildomai teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė draudimą priimti sprendimą *ultra petita*, kai skundžiamo sprendimo 246 punkto paskutiniame sakinyje nusprendė dėl klausimo, kuris jam nebuvo pateiktas.
- 221 Komisija tvirtina, kad dešimtas pagrindas turi būti atmestas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 222 Iš procesą Sąjungos teismuose reglamentuojančių nuostatų (visų pirma iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio, taip pat Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio ir 84 straipsnio 1 dalies) matyti, kad ginčo ribas nustato ir apibrėžia bylos šalys ir kad Sąjungos teismas negali priimti sprendimo *ultra petita*. Taigi, kadangi teisėtumo klausimus nagrinėjantis teismas negali priimti sprendimo *ultra petita*, jo paskelbtas panaikinimas negali viršyti to, ko prašo ieškovas (2022 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Parlamentas / Moi*, C-246/21 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2022:1026, 55 ir 56 punktai).
- 223 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad Bendrasis Teismas atmetė ieškinį; taigi jis nepaskelbė jokio panaikinimo, todėl negalėjo priimti sprendimo *ultra petita*.
- 224 Be to, kadangi skundžiamo sprendimo 135-241 punktuose Bendrasis Teismas atmetė visus pagrindus, kuriuos PV nurodė grįsdamas ieškinius dėl panaikinimo, to sprendimo 246 punkto paskutiniame sakinyje esantys teiginiai turi būti laikomi pertekliniais motyvais.
- 225 Darytina išvada, kad dešimtas pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 226 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.
- 227 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

228 Kadangi Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš PV, o šis pralaimėjo bylą, jis turi padengti ne tik savo, bet ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. PV padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.